

DEBAT

L'ESTAT DE LA CULTURA

Carles Riba ho va expressar amb una frase que sona amb l'efectivitat d'un eslògan i conté una veritat que va molt més enllà de la propaganda: els catalans hem volgut mantenir-nos com a poble singular a través de la nostra llengua, una llengua i una literatura a partir de la qual hem fonamentat una cultura que ens ha identificat i ens identifica com a col·lectivitat. No ha estat una aventura fàcil. Fa només mig segle, amb la creació d'una sèrie de plataformes vertebrals (Serra d'Or, Edicions 62, Enciclopèdia Catalana), es començava a superar el període d'assetjament més agressiu que ha sofert aquesta cultura, manifestació primera d'una voluntat de ser miHenària. La fe mantinguda per molts durant la negra nit va possibilitar que Catalunya comencés a exercir el seu afany d'autogovern ara fa tres dècades. Des d'aquell dia les principals insitucions polítiques del país han coadjuvat a consolidar models culturals distints, sovint enfrontats, certament, però que han estat garantia de continuïtat i han mirat de ser plataforma que ens fes visibles al món.

El *Debat* que presenten aquestes paraules pretén fer un estat de la qüestió del passat recent i oferir una lectura sobre l'estat present de la cultura catalana. És per això que compta amb el diagnòstic sobre la llengua del professor Joan Solà i el relat valoratiu del crític Xavier Pla sobre els darrers anys de la narrativa catalana. S'hi ofereixen també dues mirades crítiques, des de perspectives distintes, les de Jaume Vidal i Joan Ramon Resina, sobre Barcelona, entenent la capital com la principal icona d'aquesta cultura pels espectadors que ens contemplen de fora estant. L'article de Carles Torner complementa aquestes mirades sobre el Cap i Casal entès com a marca internacional, tota vegada que detalla els mecanismes institucionals mitjan-

çant els quals la literatura catalana pot fer-se un espai als mercats editorials internacionals. El dossier també presenta una reflexió de Vicenç Villatoro sobre la cultura com l'eina de cohesió social en els nostres temps de redefinició d'identitats i una diagnosi de Rob Riemen sobre el sentit i l'estat de la cultura a Occident, avui.

Jordi Amat